

10

Emilia

Emilia měla triky, jak udržet zkázu na uzdě. Pomalé, hluboké nádechy jí pomáhaly se soustředit. Uklidňoval ji pocit tření palce a ukazováčku o sebe. Ramena měla tak napjatá, že ji až pálily svaly. Především se musí vyhnout fyzickému kontaktu. Bohužel to vypadá divně, když má večerět se skupinou lidí. Naštěstí šok a vyčerpání všech odtáhnou pozornost od ní. Musela by udělat něco opravdu šíleného, aby si jí dnes večer někdo všiml.

Pochybovala, že bude mít takové štěstí po zbytek zkoušky. Dnes večer však potřebuje svůj chaos ovládnout. První dojem je důležitý a tohle je příležitost, jak si prohlédnout konkurenci.

Tyhle další čtyři obličejce u stolu – některé prázdné strachem, některé stoické, některé se usmívající – byly to jediné, co ji zajímalo. Ani neměla chuť k jídlu. Škoda, protože jídlo vypadalo božsky. Pečený páv na lůžku z čerstvých bylinek zaujímal střed stolu. Ústřice se blyštěly na ledu, doplněné lesknoucími se citronovými plátky. Medem potřený piškotový chléb, krémový kozí sýr, kořeněný jogurt, rybí polévka na kari, jehněčí medailonky s hrubozrnnou solí a rozmarýnem, a hostinu samozřejmě doplňovaly hromady oliv a šťavnaté trsy fíků a hroznů.

Pět let nejedla nic jiného než pečenou kořenovou zeleninu, tmavý chléb a solené ryby. Mdlá jídla pro mdlý život. A teď tolik barev a hluku, tolik vůní, tolik *nového*...

Přemohlo ji to.

Soutěžící seděli na hedvábných křeslech podél stolu, zatímco Petros a Camilla obsadili oba jeho konce. Když se všichni usadili, Camilla vstala a pozvedla zdobený pohár s vínem.

„Málokterý velekněz má to štěstí, aby byl svědkem dvou úspěšných císařských zkoušek.“ Příkře se usmála. „Petros a já jsme nebyli o mnoho starší než vy, když jsme korunovali císaře Erasma. Oba jsme nadšeni, že vám můžeme poskytnout vedení, až se pustíte do nejdůležitější tradice v dlouhé a slavné historii Etrusie.“

Petros mezitím vše pozoroval netečným pohledem.

Pravou vládkyní je velekněžka. Na to, aby to člověk pochopil, nemusel být génius, ale Emilia si to uložila do paměti, kde to zůstane, dokud to nebude potřebovat. Z doby, kterou strávila studiem zkoušky, věděla, že na věci vždy dohlíží velekněz a velekněžka. Proč vždy muž a žena? Jak byli takoví elitní kněží vybíráni do svých pozic? Emilia toužila po odpovědích, ale teď na to nebyl čas.

„Zkoušku tvoří čtyři velké úkoly. Všichni jste o nich nepochybně slyšeli.“ Camilla se usmála. „Lov. Hra. Závod. Pravda.“

Emilia si vzpomněla na svou brašnu v rotundě, jejíž tajemství čekají, aby je bedlivě prozkoumala.

„Připomínám, že každý císař, který kdy byl korunován, se alespoň v jednom úkolu umístil na prvním místě. Berte je velmi vážně. Ale měli byste mít také na paměti, že Velký Drak posuzuje i menší detaily. Záleží na tom, jak se k sobě budete navzájem chovat a jak si během zkoušky budete počínat.“

„Umírají někdy během zkoušky lidí?“ zeptal se blondák Ajax, zatímco žvýkal.

„Ach, lidé umírají.“ Camilla to řekla s lehkostí. „Je to běžné, ale ne typické. Ve třiceti procentech případů?“ otočila se na Petrose, který pokrčil rameny. „Čtyřiceti? Tohle *jsou* úkoly hodné dračího císaře. Nehody se stávají. Než na to zapomenou, měla bych vám připome-